

ΕΓΚΛΗΣΗ
ΓΙΑ ΑΚΑΛΥΠΤΗ ΕΠΙΤΑΓΗ
ΑΠΟ ΕΞ ΑΝΑΓΩΓΗΣ ΥΠΟΧΡΕΟ
(ΚΑΙ ΚΟΜΙΣΤΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΑΓΗΣ ΑΥΤΗΣ)
ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΧΥ ΤΟΥ ν. 3472/2006

Το άρθρο 79 § 5 ν. 5960/1933 (μέχρι την τροποποίησή του, με το άρθρο 15 § 3 ν. 3472/2006) είχε ως εξής : «Η ποινική δίωξη (για ακάλυπτη επιταγή) ασκείται μόνον ύστερα από έγκληση του κομιστή της επιταγής, που δεν πληρώθηκε».

Δυνάμει του ανωτέρω νόμου, η πέμπτη παράγραφος του άρθρου 79 του ως άνω βασικού νόμου (5960/1933), τροποποιήθηκε ως εξής : «Η ποινική δίωξη ασκείται με έγκληση του κομιστή της επιταγής που δεν πληρώθηκε ή του εξ αναγωγής υποχρέου ο οποίος την εξόφλησε και έγινε κομιστής της».

Ερωτάται, εάν ο νέος αυτός νόμος θα εφαρμοσθεί και στις εκκρεμείς υποθέσεις, (που ασκήθηκαν υπό την ισχύ του παλαιού νόμου) και ειδικότερα στις περιπτώσεις κατά τις οποίες την έγκληση είχε ασκήσει, ως παθών, ο εξ αναγωγής υπόχρεως που είχε γίνει κομιστής της ακάλυπτης επιταγής, λόγω εξοφλήσεώς της.

Ήδη, πριν την ισχύ του νέου αυτού νόμου (3472/2006), είχε τεθεί το ζήτημα, εάν ο παλαιός νόμος στην φράση «κομιστής της επιταγής που δεν

πληρώθηκε», συμπεριλάμβανε (όχι μόνον τον κομιστή της που την εμφάνισε – ακάρπως – προς πληρωμή στην πληρώτρια Τράπεζα, αλλά) και τον εξ αναγωγής υπόχρεο, ο οποίος (μετά τη σφράγισή της) την εξόφλησε και έγινε αυτός κομιστής της και συνεπώς εάν ο τελευταίος δικαιούνταν ή όχι να ασκήσει την έγκληση ένεκα ακάλυπτης επιταγής, με άλλα λόγια εάν ήταν ή όχι και αυτός «παθών» εκ του εν λόγω εγκλήματος.

Στο πρόβλημα αυτό απήντησαν καταφατικά μεν αποφάσεις του Αρείου Πάγου και του Εφετείου¹, αποφαστικά δε άλλες αποφάσεις επίσης του Αρείου Πάγου, οι οποίες (ανατρέποντας άρδην την μέχρι τότε κρατούσα πάγια νομολογία) δέχθηκαν πως ο εξ αναγωγής υπόχρεος, (που εξόφλησε την ακάλυπτη επιταγή και κατέστη κομιστής αυτής), δεν είναι παθών εκ του οικείου εγκλήματος, αφού παθών είναι μόνον ο κομιστής αυτής, ο οποίος την εμφάνισε προς πληρωμή².

Εν όψει της διχογνωμίας αυτής και προς άρση της, δημοσιεύθηκε ο ν. 3472/2006, ο οποίος με το άρθρο 15 § 3 αυτού, τροποποίησε την προηγούμενη ρύθμιση και όρισε πως δικαιούμενος να ασκήσει έγκληση λόγω ακάλυπτης επιταγής είναι και ο εξ αναγωγής υπόχρεος, ο οποίος κατέστη κομιστής αυτής. Δηλαδή, ο νέος αυτός νόμος θεώρησε ως παθόντα εκ του εν λόγω εγκλήματος και τον τελευταίο.

Από τα εκτεθέντα, είναι εμφανές πως ο ανωτέρω νόμος είναι προδήλως γνήσιος ερμηνευτικός, αφού η έκδοσή του κατέστη αναγκαία για

¹ ΑΠ 320/2001 ΠοινΧρον 2001/981. ΑΠ 691/2002 ΝοΒ 2002/1759. ΕφΑθ 6129/2000 ΕπισκΕμπΔικ 2001/478. ΕφΑθ 9624/2001 ΕπισκΕμπΔικ 2002/232. ΕφΑθ 9207/1998 Ελλ-Δνη 40/1136.

² ΑΠ 499/2006 ΝοΒ 54/910. ΑΠ 560/2006 ΕΕμπΔ ΝΖ/613.. ΑΠ 652/2006 ΤρΝομΠληροφΔΣΑ. ΑΠ 1264/2006 Ελλ-Δνη 2006/47. ΑΠ 2249/2006 ΝοΒ 2007/1187. ΑΠ 499/2006 ΤρΝομΠληροφΔΣΑ. ΟλομΑΠ 18/2004 ΔΕΕ 2004/927. ΟλομΑΠ 30/2003 ΕΕμπΔικ 2004/323 και ΔΕΕ 2004/926.

την άρση της μνησθείσας ασάφειας του προηγουμένου νόμου και την άρση της αμφισβήτησης ως προς την αληθή έννοια του άρθρου 79 § 5 ν. 5960/1933, ως είχε πριν από την τροποποίησή του με το άρθρο 15 § 3ν. 3472/2006. Επομένως παρέπεται αναγκαίως ότι ο νέος αυτός νόμος ψηφίσθηκε προκειμένου να επιλύσει αυθεντικώς το ως άνω νομοθετικό πρόβλημα, κατά το άρθρο 77 § 1 του Συντάγματος. **Άρα, έχει αφεαυτού αναδρομική ισχύ³ και ακολούθως καταλαμβάνει και τις εγκλήσεις που έχουν ασκηθεί πριν από την ισχύ του, από εξ αναγωγής υποχρέους.**

Κατά ταύτα, οι εγκλήσεις αυτές έχουν συννόμως ασκηθεί από τους τελευταίους, ως προς τούτο δικαιουμένους, διότι κατά το νόμο θεωρούνται (και αυτοί) παθόντες από το μνησθέν έγκλημα της ακάλυπτης επιταγής.

³ **Απ. Γεωργιάδης**, ΓενΑ, έκδ. 2002, § 3 περιθ. αριθ. 14 σελ. 32-33. **Μπαλής**, ΓενΑ, έκδ. 1961, § 11 σελ. 33-34. ΑΠ 11/2000 ΝοΒ 48/1409.